Namaz kılarken bir şey (hades) vuku bulmuş gibi hisseden kimsenin hali Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e aktarıldığında O, şöyle buyurmuştur: «Bir ses veya bir koku duymadıkca (namazdan) çıkmasın.»

Abdullâh b. Zeyd b. Âsım el-Mâzinî -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Namaz kılarken bir şey (hades) vuku bulmuş gibi hisseden kimsenin hali Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e aktarıldığında O, şöyle buyurmuştur: «Bir ses veya bir koku duymadıkca (namazdan) çıkmasın.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Nevevî -rahimehullah-'ın zikrettiği gibi bu hadis, İslam'ın genel kurallarından ve bir çok hükümlerin üzerine bina edildiği usullerdendir. Bu hüküm ya da asıl; hükmünde emin olunan şeylerin aslı üzerine kalması ve sadece şek ve zanlar sebebi ile bu hükümden meyledilmez. Eğer kesin ya da zannı galip derecesine ulaşmadı ise şüphelerin kuvvetli ya da zayıf olması arasında bir fark yoktur. (Bu hususta asıl olan hüküm ne ise o hüküm üzerine kalınması gerekir) Bunun birçok örneği vardır ve bu hadis de buna örnektir. İnsan kesin olarak abdestli olduğunu biliyorsa, sonra abdestini bozup bozmadığı hususunda şüphe ederse, asıl olan onun taharet üzere yani abdestli olmasıdır. Aynı şekilde tersinden düşünürsek birisi abdestli olmadığını kesin olarak biliyorsa, abdest alıp almadığı hususunda şüphe etti ise, asıl olan abdestsiz olduğudur. Elbise ve mekânlarda da asıl olan temiz olmalarıdır. Ancak kesin olarak necis olduğu biliniyorsa başkadır. Aynı şekilde namazlardaki rekât sayısında da durum böyledir. Birisi üç rekat kıldığını kesin olarak bilip, dördüncü rekatta şüphe etti ise, asıl olan dördüncü rekatın olmadığıdır. O kimsenin dördüncü rekâtı kılması gerekir. Yine bu bağlamda kim hanımını boşadığında şüphe etti ise, asıl olan evliliğin devam etmesidir. Bunun gibi sayılamayacak kadar bir çok örnek getirilebilir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3064